

Ομαδική Εργασία Παραγωγής Γραπτού Λόγου

με θέμα:

«ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ»

Δ' τάξη, 2013-2014

Παρουσίαση γραπτής εργασίας

«ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013

Τα βήματα που ακολουθήσαμε ήταν:

1. Αφού η δασκάλα μας έγραψε το βασικό θέμα στον πίνακα της τάξης, το συζητήσαμε. Καταλάβαμε ότι για το θέμα αυτό, μπορούσαμε να αναφερθούμε σε πολλά υποθέματα και ο καθένας μας πρότεινε το θέμα που θα 'θελε να ασχοληθεί. Τα υποθέματα που επιλέξαμε ήταν τα εξής :

α) ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

β) ΟΙ ΠΑΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

γ) Ο ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

δ) ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ως εργασία στο σπίτι έπρεπε να γράψουμε ένα σχετικό σχεδιάγραμμα με τον τίτλο που επέλεξε ο καθένας μας. ΔΙΑΡΚΕΙΑ δραστηριότητας 50'.

2. Την επόμενη μέρα κάναμε ανάγνωση και συζήτηση των σχεδιαγραμμάτων και αρχίσαμε να γράφουμε έχοντας βοηθούς: το βιβλίο της Γλώσσας, λεξικά δικά μας και του σχολείου. ΔΙΑΡΚΕΙΑ 90'.

3. Τη μέρα που ακολούθησε, όσοι τελειώσαμε, παραδώσαμε στη δασκάλα τα κείμενα των εκθέσεων μας. ΔΙΑΡΚΕΙΑ 90'. Κάποιοι που δεν πρόλαβαν, τα συνέχισαν σε κάποια διαλείμματα ή σε ώρες Γλώσσας.

4. Την επόμενη εβδομάδα, διάβασε ο καθένας το δικό του κείμενο στην τάξη και είπαμε τις παρατηρήσεις μας . Τα συμπεράσματα ήταν:

Έπρεπε να προσέξουμε την έκφραση, τις μεγάλες προτάσεις και τις επαναλήψεις των λέξεων. Η δασκάλα διόρθωσε κάποια ορθογραφικά λάθη, τα οποία και συζητήσαμε . ΔΙΑΡΚΕΙΑ 90'.

5. Τη μέρα που ακολούθησε, συζητήσαμε τα κείμενά μας και αποφασίσαμε να τα τοποθετήσουμε σε σειρά, ώστε όταν κάποιος ακούει συνεχόμενα τη σειρά των υποθεμάτων, να έχει μια ολοκληρωμένη εικόνα για το σχολείο μας. ΔΙΑΡΚΕΙΑ 45'.

Και το τελικό αποτέλεσμα...

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Α΄ ΤΡΙΜΗΝΟ

ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ : 8 ΩΡΕΣ 45 ΛΕΠΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ: ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

ΥΠΟΘΕΜΑΤΑ : 1. ΟΙ ΠΑΡΕΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

2. Ο ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

3. ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

4. ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

« ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ»

Το σχολείο μας δεν είναι ένα συνηθισμένο σχολείο. Το κτίριο έχει κτιστεί το 1926, ανήκει στην Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης και έχει κηρυχτεί διατηρητέο. Έχει σε κάθε χώρο του ιστορίες φιλίας, δημιουργικότητας, γνώσεων και παιχνιδιών.

Σήμερα είναι μια συνηθισμένη μέρα, όχι και τόσο συνηθισμένη αν το καλοσκεφτείς, επειδή με τριγυρίζουν πολλές παλιές αναμνήσεις, στις οποίες θα επικεντρωθώ.

Στο νηπιαγωγείο είχαμε δασκάλες την κυρία Λίνα και την κυρία Βάσω. Αυτό που θυμάμαι ήταν τότε που περιμέναμε κάθε πρωί, μέχρι να συγκεντρωθούν όλα τα παιδιά. Εκεί ήταν που γνώρισα τους φίλους μου: Μέλβιν, Γιώργο, Μάριο, Μωρίς και τα παιδιά που ήταν μεγαλύτερα από μας: Μιχάλη, Νοέλ, Άννα, Ηλία, Μάγια. Αναπολώ τη μέρα που γνωρίστηκα με τον Γιώργο και μετά έγινα φίλος με όλους τους άλλους. Όταν ήμασταν μέσα, παίζαμε κάνοντας κάστρα με διάφορα παιχνίδια.

Πολύ αργότερα πήγαμε πρώτη τάξη δημοτικού. Πολλά άλλαξαν στο δημοτικό, όπως η δασκάλα μας. Είχαμε την κυρία Έλσα. Ήμουν λυπημένος, επειδή έφυγε ο Γιώργος αλλά και χαρούμενος, γιατί ήρθε ο Χρήστος, ένας καινούργιος μαθητής. Στην αρχή ένιωθα πολύ άγχος, μετά όμως ηρέμησα και διασκέδασα με το μάθημα.

Δεν άργησε και πολύ η Δευτέρα τάξη. Αυτή τη φορά όμως δεν αγχωνόμουν, ήμουν χαρούμενος και πρόσεχα τα λάθη που έκανα στην πρώτη τάξη. Εκείνη τη χρονιά ήρθε ένα ακόμη παιδί, μόνο που αυτή τη φορά ήταν για την Γ΄ τάξη και την λένε Αλεξάνδρα.

Ήρθε και η Τρίτη τάξη, στην οποία αποχαιρετήσαμε την κυρία Έλσα και τον Μάριο, αλλά ήρθε η κυρία Εύα. Στην αυλή παίζαμε «αρμπάτζα» με τα «δευτεράκια» και τα «τεταρτάκια» και με τον Σάμη της Έκτης.

Μέχρι στιγμής το δημοτικό είναι μια συναρπαστική εμπειρία και ελπίζω να συνεχιστεί έτσι.

Όταν χτυπάει το κουδούνι για διάλειμμα, κατευθείαν χεράκια και γραμμή στον διάδρομο, στις σκάλες και στην αυλή...

Στα αριστερά μας βλέπουμε δυο κούνιες που όλοι προτιμούν. Ακριβώς δίπλα υπάρχει η τσουλήθρα που ανεβαίνουν για να συζητούν τα παιδιά και, φυσικά για να παίζουν. Ακόμα, υπάρχει το μονόζυγο, που μου αρέσει πολύ, γιατί γυμνάζομαι. Το κάτω μέρος του χώρου είναι στρωμένο με ένα ειδικό, μαλακό υλικό για την ασφάλειά μας. Η αυλή συνεχίζεται με τις εστίες, που χρησιμεύουν στο μάθημα της Γυμναστικής και τα καλάθια για την καλαθοσφαίριση.

Στα διαλείμματα άλλα παιδιά παίζουν διάφορα παιχνίδια, όπως κουτσό, αμπάριζα, κρυφτό, «κλέφτες κι αστυνόμους», «κόκκινο φως», σχοινάκι, ανεβαίνουν στις κούνιες και το μονόζυγο, ενώ εμείς οι μεγαλύτεροι παίζουμε παιχνίδια της παρέας: «θάρρος ή αλήθεια», παιχνιδόλεξα ή συζητάμε τις περισσότερες φορές. Θυμάμαι τόσους μαθητές που παίζανε τη «μπανάνα- ξεμπανάνα» και τώρα φοιτούν στο Γυμνάσιο.

Είμαι σίγουρος ότι όταν αποφοιτήσω από το σχολείο, αυτή η αυλή θα μου μείνει αξέχαστη.

Στο σχολείο μαθαίνουμε Ελληνικά, Μαθηματικά, Μελέτη Περιβάλλοντος, Υγιεινή, Τεχνικά, Ιστορία, Εβραϊκά, Αγγλικά, Μουσική, Η/Υ . Μαθαίνουμε τρόπους συμπεριφοράς, πώς να είμαστε εργατικοί, υπεύθυνοι, πειθαρχημένοι, συνεργάσιμοι και να κάνουμε φιλανθρωπίες. Χρησιμοποιούμε πολλών ειδών βιβλία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Μου αρέσουν τα μαθήματα και νιώθω φανταστικά!

Επιπλέον, συμμετέχουμε σε εκπαιδευτικές εκδρομές και μαθαίνουμε πολλά ενδιαφέροντα για εκθέματα μουσείων, καλλιτέχνες, εργοστάσια, προϊόντα.

Ήρθε η ώρα να θυμηθούμε τα παιχνίδια που έπαιζαν οι γονείς μας παλιά . Θα δούμε ποια παιχνίδια θέλουμε να παίζουμε και θα οργανώσουμε δικά μας.

Στα παλιά χρόνια τα παιχνίδια των παιδιών ήταν τελείως διαφορετικά. Ήταν του δρόμου, όπως ποδόσφαιρο, «βατραχάκια», «ψείρες», «αμπάριζα», τζαμί ή «μάνα», που είναι διαφορετική από τη δική μας, γνωστή ως «αρμπάτζα».

Τα παλιά παιχνίδια που μου αρέσουν είναι λίγα: «τα βατραχάκια», επειδή είναι περιπετειώδες και «οι ψείρες», γιατί είναι αστείο και διασκεδαστικό.

Σίγουρα όλοι θα θέλαμε να διασκεδάσουμε με δικούς μας τρόπους που σκεφτήκαμε εμείς. Ας πούμε, όταν είμαστε σε μια ομάδα, μας αρέσει να συνδυάζουμε μερικά από τα παιχνίδια που επιθυμούμε, όπως κρυφτοκυνηγητό. Προσθέτουμε το κυνηγητό, που θα πει για να «φτύσεις» κάποιον, πρέπει να τον κυνηγήσεις και να τον πιάσεις, ο άλλος όμως μπορεί να πάει και να «τα φτύσει». Ένα δικό μας παιχνίδι είναι το « μίμο», που παίζεται με τέσσερα ή περισσότερα άτομα. Ο ένας είναι το περιπολικό και δύο παιδιά, αστυνομικοί, που κυνηγούν τον κλέφτη ή κλέφτες ένας από τους άλλους παίκτες είναι στο αρχηγείο και επιτηρεί το ιατρείο, το εστιατόριο και το ερευνητήριο, ενώ οι υπόλοιποι ενισχύουν τους περιπολίτες, όταν υπάρχει ανάγκη. Είναι διασκεδαστικό και περιπετειώδες.

Δυστυχώς στη χρονολογία που βρισκόμαστε, δεν μπορούμε να ξέρουμε τι είδους παιχνίδια θα παίζουν τα παιδιά ή αν θα παίζουν τα ίδια.

Ελπίζουμε το σχολείο να διατηρήσει την ιστορική του πολυτιμότητα και στο μέλλον να συνεχίσει να μορφώνει νέες γενιές παιδιών.

Οι μαθητές της Δ' τάξης,

Χρήστος Λάμπογλου, Αλέξανδρος Μπενουζίλιο, Μέλβιν Μπέρκοβιτς, Μωρίς Σαλιέλ.